NORAKSTS
Lieta Nr.A42450807
143/AA43-0116-12/10

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 10.februārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja M.Osmane,
tiesneses S.Gintere un V.Zommere,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/”* pārstāvim *K.V.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/”* (reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*) pieteikumu par Autotransporta inspekcijas vadītāja 2009.gada 6.februāra lēmuma Nr.40 atcelšanu, sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/”* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 5.augusta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 22.novembrī Autotransporta inspekcijas (šobrīd – Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvalde; turpmāk – atbildētāja) Kontroles daļas Rīgas nodaļas vadītājs *E.K.* Madonas rajona Indrānu pagasta *A.Ž.* zemnieku saimniecībai *„/Nosaukums/”* (šobrīd – SIA *„/Nosaukums/”*) sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.BA412116 (turpmāk – protokols) par to, ka autovadītājs *V.T.* ar uzņēmumam piederošu transportlīdzekli MAN 26.322, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – transportlīdzeklis), 2008.gada 22.novembrī veica komercpārvadājumus (smilts) pa maršrutu Suntaži – Rīga. Veicot transportlīdzekļa faktiskās masas pārbaudi ar portatīvajiem auto svariem WL 103, plates Nr.3578 un Nr.3581, tika konstatēta slodze uz 2.asi 10950 kg, uz 3.asi 10650 kg. Aprēķinot pieļaujamo kļūdu 5% apmērā, slodze uz 2.asi 10402,5 kg, uz 3.asi 10117,5 kg pie atļautā 9500 kg. Pārsvars uz 2.asi 902,5 kg, uz 3.asi 617,5 kg. Portatīvie auto svari ir verificēti un verificēšanas sertifikāts derīgs līdz 2008.gada 11.decembrim.

Protokolā norādīts, ka pieteicēja pārkāpusi Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi” (turpmāk – CSN) 208.punktu, 3.pielikuma 10.1.4.punktu, par ko atbildība paredzēta

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 149.[33]panta astotajā daļā. Transportlīdzekļa vadītājs protokolu pārkāpuma konstatēšanas vietā parakstījis.

[2] Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja vietnieks 2008.gada 10.decembrī izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu Nr.11J/BA412116 un nolēma pieteicējai uzlikt naudas sodu Ls 1500 apmērā. Minēto lēmumu pieteicēja apstrīdēja Autotransporta inspekcijas vadītājam.

[3] Autotransporta inspekcijas vadītājs 2009.gada 6.februārī pieņēma lēmumu Nr.40 (turpmāk – Lēmums), noraidot pieteicējas sūdzību un Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja vietnieka 2008.gada 10.decembra lēmumu atstājot negrozītu.

Lēmumā norādīts, ka nav pamata apšaubīt svēršanas rezultātu, jo tā norit atbilstoši svaru vispārējiem padomiem, un maksimāli pieļaujamā kļūda pat uz virsmas, kas nav gluda, taisna vai horizontāla, ir 5%. Kļūda konkrētajā gadījumā ir aprēķināta un rezultāts ir objektīvs. No lietā esošiem foto materiāliem redzams, ka svēršanas vieta izvēlēta pareizi.

Nav pamatots pieteicējas arguments, ka par ass pārslodzi atbildīgs kravas nosūtītājs. Saskaņā ar Autopārvadājumu likuma 12.panta trešo daļu par to ir atbildīgs tieši pārvadātājs.

Atbildību mīkstinoši vai pastiprinoši apstākļi netika konstatēti. Pieteicējai piemērots minimālais naudas sods.

[4] 2009.gada 9.martā Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[4.1] Atbildētāja ir pieļāvusi būtiskus procesuālus un materiāltiesiskus pārkāpumus, t.sk., nepareizi interpretējusi un piemērojusi LAPK 9., 10., 11. un 149.[33]pantu; nav vispusīgi un objektīvi izskatījusi lietu, pārkāpjot LAPK 237.pantu un administratīva akta pamatojuma principu; nepareizi interpretējusi un piemērojusi Autopārvadājumu likuma 12.panta trešo daļu un nav piemērojusi 17.pantu; Lēmums pieņemts, pamatojoties uz prettiesiski sastādītu protokolu.

[4.2] Tā kā atbildība par pārkāpumu paredzēta sankcijā pārvadātājam vai nosūtītājam, iestādei ir pienākums novērtēt, kura no pārkāpumā iesaistītajām pusēm ir vainojama pārkāpuma izdarīšanā. Kravas nosūtītāja vaina Lēmumā vispār nav vērtēta. No lietas apstākļiem nav viennozīmīgi secināms, ka tieši pieteicēja vienīgā ir vainojama administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, līdz ar to ir pārkāpts administratīva akta pamatojuma princips. Iestādei ir pienākums lēmumā norādīt, kāpēc nosūtītājs nav vainojams pārkāpuma izdarīšanā.

[4.3] Pārvadātājam pēc pavadzīmes nodota neiepakota beramkrava – skalotas smiltis, pārvadājuma dokumentā norādot tikai aptuvenu kravas

tilpumu. Veicot zinātniski pamatotus aprēķinus, secināms, ka nosūtītājs ir maldinājis pārvadātāju par kravas faktisko tilpumu. Pamatojot aprēķinus uz zinātniskiem datiem par smilts tilpumsvara robežām, nav iespējams, ka kravas dokumentos norādītais tilpums var sasniegt svaru, kas var radīt konstatēto ass noslodzi. Kravas pārvadātājam nodots ievērojami lielāks daudzums smilts, nekā norādīts pavaddokumentos.

[4.4] Nepamatoti piemērota Autopārvadājumu likuma 12.panta trešā daļa, jo minētajā tiesību normā nepārprotami pārvadātājam noteikts pienākums tikai pārbaudīt kravas nostiprināšanas un izvietojuma pareizību. Savukārt minētā likuma 17.pants beramkravas svara norādīšanas pienākumu uzlicis nosūtītājam, līdz ar to, sistēmiski tulkojot abas minētas tiesību normas, secināms, ka kravas nosūtītājs ir atbildīgs par kravas nosvēršanu un svara norādīšanu kravas pavaddokumentos.

[4.5] Protokols sastādīts, pārkāpjot amatpersonas kompetences robežas, līdz ar to protokols atzīstams par nederīgu pieradījumu. Spēkā neesošs protokols ir pietiekams pamats Lēmuma atcelšanai.

[4.6] Pieteicēja apšauba mērījuma čeka derīgumu, jo Lēmumā nav norādīti dati par svaru atbilstību normatīvo aktu prasībām, līdz ar to arī svēršanas čeks izslēdzams no pierādījumiem.

[5] 2009.gada 16.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi, kuros papildus Lēmumā ietvertajai argumentācijai norādīti šādi apsvērumi.

[5.1] No Autopārvadājumu likuma 12.panta trešās daļas un Ceļu satiksmes likuma regulējuma secināms, ka par konkrētā pārkāpuma izdarīšanu atbildība paredzēta kravas pārvadātājam. No lietas materiāliem redzams, ka kravas pārvadātājs ir pieteicēja.

[5.2] Protokols sastādīts, ievērojot LAPK 248.panta prasības, protokola sastādītājs *E.K.*, kurš ar 2008.gada 3.janvāri pārcelts Autotransporta inspekcijas Rīgas nodaļas vadītāja (vecākā inspektora) amatā, līdz ar to protokols sastādīts likumīgi.

[5.3] Portatīvie svari atbilst Latvijas Republikā spēkā esošo normatīvo aktu prasībām, ko apliecina derīgs verificēšanas sertifikāts, līdz ar to nav pamata apšaubīt mērījumu rezultātu.

[5.4] Pieteicējai par pārkāpumu uzlikts minimālais sods, līdz ar to tā samērīgums nav jāvērtē, jo to ir izvērtējis likumdevējs. Sabiedrības interesēs ir panākt ievērojami lielāku drošību uz ceļiem, lai pa tiem nepārvietotos pārkrauti transportlīdzekļi, kas var būt bīstami citiem satiksmes dalībniekiem un bojātu ceļa segumu.

[6] Ar Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 5.augusta spriedumu grozīts Lēmumā noteiktais soda mērs no Ls 1500 uz Ls 400, bet pārējā daļā pieteicējas pieteikums noraidīts.

Spriedums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[6.1] Lēmums ir pieteicējai nelabvēlīgs administratīvais akts, kas pamatots ar CSN 208.punktu, 3.pielikuma 10.1.4.apakšpunktu un LAPK 149.^{33}panta astoto daļu.

No minētajām tiesību normām izriet, lai pieteicēju sauktu pie administratīvās atbildības, jākonstatē, ka pieteicēja ir sankcijā paredzētais atbildības subjekts un transportlīdzekļa ass slodze tiek pārsniegta no 0,5 līdz 1 tonnai, bet pieteicējai nav noteiktā kārtībā izsniegta atļauja pārvadāt smagākas kravas.

[6.2] Tiesa no lietas faktiskajiem apstākļiem secināja, ka lietā ir strīds par to, kurš no diviem iespējamiem atbildības subjektiem – kravas pārvadātājs vai nosūtītājs, ir saucams pie atbildības par konkrēto pārkāpumu. Lietā nav strīda par to, ka pieteicēja ir kravas pārvadātāja. Lietā nav strīda, ka pieteicējai nav atļaujas veikt smagāku kravu pārvadāšanu, nekā pieļauj CSN.

Tāpat lietā ir strīds par to, vai Lēmuma pieņemšanā ir pieļauti tādi procesuālie un materiāltiesiskie pārkāpumi, kas ir pamats Lēmuma atcelšanai.

[6.3] Vērtējot Ceļu satiksmes likuma, Autopārvadājumu likuma, likuma „Par autoceļiem" un CSN minēto regulējumu, tiesa secināja, ka likumdevējs nepārprotami ir norādījis uz pārvadātāja kā ceļu lietotāja atbildību, pieļaujot noteikumiem neatbilstošu transportlīdzekļu pārvietošanos pa autoceļiem bez speciālas atļaujas, t.sk., pārsniedzot normatīvajos aktos noteikto transportlīdzekļu masas ierobežojumus.

[6.4] Pieteicēja tiesai norādīja savus argumentus, kādēļ par konkrēto pārkāpumu būtu atbildīgs kravas nosūtītājs.

Tiesa norādīja, ka pārvadātājs ir uzņēmies kravu pārvadāt tieši ar tādu pavadzīmi, kurā nav norādīts kravas svars, bet tilpums. Tiesas ieskatā pārvadātājam ir tiesības pieprasīt kravas pavaddokumentā norādīt kravas svaru kilogramos, lai varētu pārliecināties par to, vai pārvadātājs konkrēto kravu ir tiesīgs pārvadāt pa Latvijas autoceļiem. Tāpat pārvadātājam, pirms veikt pārvadājumu, ir tiesības nosūtītājam prasīt kravas svēršanu, ja rodas aizdomas, ka krava varētu būt smagāka par pieļaujamo svaru, piemēram, ārēju apstākļu iedarbības rezultātā (lietus) kļuvusi smagāka. Pārvadātājs nav iebildis kravu pārvadāt tieši ar tādu pavaddokumentu, līdz ar to uzņēmies atbildību par kravas masas atbilstību CSN prasībām.

Otrkārt, pieteicējas pārstāvis atsaucās uz aprēķiniem, kā rezultātā pieteicēja ir secinājusi, ka nosūtītājs faktiski ir uzkrāvis daudz smagāku kravu nekā norādīts pavadzīmē. Taču tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis nevarēja tiesai uzrādīt nevienu aprēķinu, nevarēja precizēt, cik būtu jāsver 10 kubikmetriem smilts. Tāpat pieteicējas pārstāvis atsaucās uz SIA „Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas aģentūras" izsniegtu izziņu par veiktajiem kravas masas aprēķiniem, taču lietas materiāliem tāda izziņa nav pievienota, un tiesas sēdē pārstāvis to iesniegt nevarēja.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, par LAPK 149.^{33}panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma subjektu atzīstama pieteicēja.

[6.5] Pieteicēja apšauba mērījuma čeka derīgumu, jo Lēmumā nav norādīti dati par svaru atbilstību normatīvo aktu prasībām, līdz ar to arī svēršanas čeks izslēdzams no pierādījumiem.

Tiesa atzina, ka svēršana veikta ar normatīvo aktu prasībām atbilstošiem svariem, svēršanā ievērota svaru lietošanas instrukcija, līdz ar to svēršanas čeks ir atzīstams par ticamu pierādījumu lietā.

[6.6] Pieteicēja norāda, ka no pierādījumiem izslēdzams protokols, jo to parakstījusi nekompetenta persona.

Tiesai neradās šaubas, ka protokolu sastādījusi amatpersona savas kompetences robežās, līdz ar to nav pamata protokolu atzīt par spēkā neesošu un izslēgt no pierādījumu loka.

[6.7] Tiesa secināja, ka pieteicējas vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pēc LAPK 149.^{33}panta astotās daļas ir pierādīta. Minētajā pantā paredzēta atbildība par kravas pārvadāšanu bez noteiktā kārtībā izsniegtas atļaujas, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa pieļaujamo ass slodzi no 0,5 tonnām līdz 1 tonnai. Ar lietā esošajiem pierādījumiem – kravu pārvadājumu kontroles aktu, portatīvo auto svaru mērījumu čeku, administratīvā pārkāpuma protokolu, pavadzīmi, verificēšanas sertifikātu un pieteicējas paskaidrojumiem ir pierādīts, ka pieteicējas transportlīdzeklim, veicot kravas pārvadāšanu, konstatēta slodze uz 2.asi 10402,5 kg, uz 3.asi 10117,5 kg pie atļautā 9500 kg, līdz ar to pārsvars uz 2.asi 902,5 kg un uz 3.asi 617,5 kg, kas ir no 0,5 līdz 1 tonnai, kā norādīts LAPK 149.^{33}panta astotajā daļā.

[6.8] Tiesa, izvērtējot visus lietas materiālus, nekonstatēja procesuālo un materiāltiesisko normu pārkāpumu. Tiesas ieskatā lietā esošie pierādījumi ir pieļaujami un ticami, Lēmums ir pamatots, tā saturs atbilst LAPK 274.panta prasībām.

[6.9] 2009.gada 25.februārī ir stājušies spēkā 2009.gada 22.janvāra LAPK grozījumi, ar kuriem ir mainīta arī LAPK 149.^{33}panta septītā, astotā, devītā, desmitā un vienpadsmitā daļa.

LAPK 8.panta trešajā daļā noteikts, ka aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecas arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo aktu izdošanas. Aktiem, kas nosaka vai pastiprina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem, atpakaļejoša spēka nav.

Ņemot vērā konstatētos administratīvā pārkāpuma faktiskos apstākļus, tiesa secināja, ka pieteicējas izdarītais administratīvais pārkāpums atbilst LAPK 149.^{33}panta astotajā daļā noteiktajam tiesiskajam sastāvam. Par šo pārkāpumu likums šobrīd paredz sodīt pārvadātāju ar naudas sodu no četrsimt līdz tūkstoš latiem, tātad pieteicējai, ņemot vērā LAPK 8.panta nosacījumus, galīgā sankcija nosakāma šajos ietvaros.

Tā kā pieteicējai ar Lēmumu bija piemērots minimālais naudas sods Ls 1500, tad tiesa secināja, ka pieteicējai piemērojams LAPK 149.^{33}panta astotajā daļā šobrīd paredzētais minimālais sods – naudas sods Ls 400

apmērā. Līdz ar to pieteicējai grozāms soda mērs sankcijas ietvaros no Ls 1500 uz Ls 400.

[7] Par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 5.augusta spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, kas pamatota ar šādiem argumentiem.

[7.1] Tiesa nepareizi interpretējusi LAPK 149.^{33}pantu, sasaistot atbildības noteikšanu tikai ar ceļu satiksmes noteikumiem (Ceļu satiksmes likums, likums „Par autoceļiem"), kas neregulē kravas nosūtītāja atbildību.

[7.2] Saskaņā ar Autopārvadājumu likuma 17.panta pirmo daļu nosūtītājs ir atbildīgs par kravas pavadzīmē norādītā svara precizitāti, tādēļ nosūtītājs var būt LAPK 149.^{33}pantā paredzētā pārkāpuma subjekts.

[7.3] Nav nozīmes tam, vai svara noteikšanas kļūda radusies, veicot tilpuma uzmērīšanu, vai svēršanu ar svariem. Nepareizi norādīts kravas svars ir kravas nosūtītāja prettiesiska rīcība, kas ir pamats saukšanai pie administratīvās atbildības.

[7.4] Neprecīza vai nepareiza organizācijas dokumenta parakstītāja amata nosaukuma norādīšana organizācijas dokumentos uzskatāma par pietiekamu pamatu, lai dokumentu uzskatītu par spēkā neesošu saskaņā ar Ministru kabineta 1996.gada 23.aprīļa noteikumiem Nr.154 „Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas noteikumi" 14., 18. un 35.punktu.

[8] Atbildētājas iesniegtajos paskaidrojumos par apelācijas sūdzību norādīts, ka pieteicēja apelācijas sūdzību tā uzskata par nepamatotu, jo tiesa spriedumā ir pareizi interpretējusi tiesību normas. Papildus norādīts, ka normatīvajos aktos noteiktie autoceļu lietošanas ierobežojumi ir vērsti un autoceļu lietotāju, tas ir, uz pārvadātāju.

[9] Atbildētājas pārstāvis uz tiesas sēdi nebija ieradies. 2012.gada 11.janvārī apgabaltiesā saņemts atbildētājas iesniegums ar lūgumu izskatīt lietu bez atbildētājas pārstāvja piedalīšanās. Konstatējot, ka atbildētājai ir pienācīgi paziņots par lietas izskatīšanas vietu, datumu un laiku, apgabaltiesa nolēma lietu izskatīt bez atbildētājas pārstāvja piedalīšanās tiesas sēdē.

Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis apelācijas sūdzību uzturēja.

Motīvu daļa

[10] Noklausījusies pieteicējas pārstāvja paskaidrojumus, pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējas apelācijas sūdzība nav pamatota.

[11] Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā

gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumu kopsakarā ar procesa dalībnieku sniegtajiem paskaidrojumiem un pieteikumā un apelācijas sūdzībā ietvertajiem argumentiem, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi un pirmās instances tiesas spriedumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams. Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai (*tās atreferējumu skat. šā sprieduma 6.punktā*) un atkārtoti Administratīvā procesa likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus nenorāda.

[12] Pieteicējas apelācijas sūdzības argumenti ir nepamatoti.

[12.1] Konstatējot LAPK 149.^{33}panta astotajā daļā paredzēto pārkāpumu, pie administratīvās atbildības ir saucami divi subjekti. Viens subjekts ir transportlīdzekļa vadītājs, bet otrs – vai nu kravas pārvadātājs, vai arī kravas nosūtītājs. Konkrētajā gadījumā pie administratīvās atbildības ir saukts kravas pārvadātājs.

Pirmās instances tiesa ir vērtējusi un pietiekami izvērsti analizējusi, kāpēc konkrētajā gadījumā par LAPK 149.^{33}panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma subjektu atzīstama pieteicēja.

Apgabaltiesa (pievienojoties pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai) šos secinājumus atzina par pareiziem, līdz ar to noraida kā nepamatotu apelācijas sūdzības argumentu, ka tiesa nepareizi interpretējusi LAPK 149.^{33}pantu, jo, pieteicējas ieskatā, konkrētajā gadījumā pieļautajā pārkāpumā vainojams kravas nosūtītājs.

Vērtējot visus lietas materiālus kopumā, apgabaltiesa nonāca pie secinājuma, ka pieteicēja izdarīja pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 149.^{33}panta astotajā daļā, līdz ar to apgabaltiesa uzskata, ka lietā nav nepieciešams iegūt papildu pierādījumus un izsaukt kravas nosūtītāju.

[12.2] Protokolu sastādījis un parakstījis Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas Rīgas nodaļas vadītājs.

Administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas brīdī LAPK 221.pantā bija noteikts, ka protokolu autotransporta kontroles institūciju vārdā ir tiesīgi sastādīt Autotransporta inspekcijas vadītājs un viņa vietnieki, Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītājs un viņa vietnieki, Autotransporta inspekcijas inspektori un kontrolieri.

Kā pareizi secināja pirmās instances tiesa, kaut arī Autotransporta inspekcijas nodaļas vadītājs šajā sarakstā nav norādīts, ņemot vērā to, ka Autotransporta inspekcijas inspektori un kontrolieri ir padoti saviem tiešajiem priekšniekiem, t.i., Autotransporta inspekcijas nodaļu vadītājiem, nav saprātīgi tulkot likumdevēja gribu tādējādi, ka inspektori un kontrolieri protokolus sastādīt var, bet viņu priekšnieki – nodaļu vadītāji – nevar.

Šādu tiesību normas izpratnes un piemērošanas pareizību apstiprina arī LAPK 221.panta grozījumi 2009.gada 22.janvāra likuma redakcijā, kas amatpersonu uzskaitījumu papildināja arī ar Autotransporta inspekcijas nodaļu vadītājiem un vecākajiem inspektoriem.

Ņemot vērā iepriekš minēto, apgabaltiesai nerodas šaubas, ka protokolu sastādījusi amatpersona savas kompetences ietvaros, līdz ar to apgabaltiesa noraida kā nepamatotu apelācijas sūdzības argumentu, ka protokols nav izmantojams kā pierādījums lietā.

[12.3] Administratīvā pārkāpuma protokolam ir divējāda daba. Pirmkārt, tas ir dokuments, kurā tiek fiksētas procesuālās darbības, norādītas lietas izlemšanai nepieciešamās ziņas (LAPK 246., 248.pants). Otrkārt, protokols atbilstoši LAPK 243.pantam ir vērtējams arī kā pierādīšanas līdzeklis, kas ietver ziņas par faktiem, kas apliecina pārkāpuma esamību (*sal. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 16.septembra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-485/2008 8.1.punkts*). Prasības administratīvā pārkāpuma protokola saturam ir detalizēti noteiktas LAKP 248.pantā.

Ievērojot minēto, administratīvā pārkāpuma protokols nav vērtējams kā pārvaldes dokuments Ministru kabineta 1996.gada 23.aprīļa noteikumu Nr.154 „Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas noteikumi" izpratnē un tā noformēšanā ir jāievēro LAPK 248.panta, nevis minēto noteikumu prasības.

Protokolā ir norādīts sastādītāja vārds, uzvārds – *E.K.*, amats – ATI Rīgas nodaļa, vadītājs. Protokolā ir norādīta institūcija – Autotransporta inspekcija (ATI), norādīta tās atrašanās vietas adrese, tālruņa un faksa numuri (F.Sadovņikova iela 39, Rīga, LV-1003, tālr.7216445, fakss 7216446). Līdz ar to apgabaltiesa secina, ka protokolā, pretēji pieteicējas apgalvotajam, ir precīzi un pareizi minēts protokola sastādītāja amats, ir minēts pilns iestādes nosaukums, tāpat tas satur norādi par apstrīdēšanu, ietverot gan augstākas iestādes nosaukumu un adresi, gan termiņu, kādā lēmums apstrīdams. Protokols precīzi un pareizi satur arī visas pārējās nepieciešamās ziņas, kas noteiktas LAPK 248.pantā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11]panta otrās daļas 5.punktu un 286.[14]pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

grozīt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/"* ar Autotransporta inspekcijas vadītāja 2009.gada 6.februāra lēmumu Nr.40 (2008.gada 22.novembra administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BA412116) noteikto sodu, uzliekot sabiedrībai ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/"*

naudas sodu Ls 400 (četrsimt latu) apmērā par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[33]panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	*/paraksts/*	M.Osmane
Tiesneses	*/paraksts/*	S.Gintere
	/paraksts/	V.Zommere

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese M.Osmane
Rīgā, 2012.gada 10.februārī